

Hekla myter (2014)
Eli Fossdal Vaage (1984)

På sitt unike vis skriver Eli Fossdal Vaage frem formødrenes historie og en felles kvinnelig arv. Diktene beskriver søsterskap på tvers av generasjoner, der en ung kvinne formidler både historisk kvinneliv, en eldre kvinnes stemme og sin egen tilværelse på en gård hun har overtatt, eller muligens trengt seg inn i. Hekla myter rommer like uanstrengt større og mindre refleksjoner, alt ført i et språk som både er likefrem og høystemt på samme tid. (Debutant)

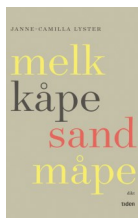
Alt som ikke har blitt tjoret fast (2017)
Eirin Gundersen (1990)

Diktene i Alt som ikke har blitt tjoret fast følger en kvinne som kommer reisende til en fraflyttet øy nord i landet. I dette landskapet bringes sagn og myter sammen med avdøde slektingers fortellinger om stormer, ulykker og forlis. Kjærlighetsforholdet som tar plass i boken, kretser rundt opplevelsen av å bli kastet ut i verden, brått – alene, eller sammen med en annen. De døde gis et poetisk og spøkelsesaktig liv, som i et slags minnealbum, mens kystlandskapets omskiftelighet vitner om at ingenting virkelig står stille. (Andre diktsamling)

Panikk! (2015)
Kjersti Wøien Håland (1988)

Panikk på gata i Lillehammer. Panikk på Holbergs plass i Oslo. Panikk i heile Sogn og Fjordane. Panikk med ei flaske kirsebærøl i magen. Panikk av ein luftambulansse på himmelen. Panikk av marknadskreftene. Panikk av mark i jorda. Panikk av sju millionar andre menneske. Panikk og ei plutselig ørske. Ei hand på pulsen. Ei hand rundt fett og skjelett. Og eit einaste spørsmål: Kan ein bli trygg på nytt? Kan ein skrive dikt som passar på diktaren? Som passar på seg sjølv? Jo da, Kjersti Wøien Håland har panikk frå tid til anna. (Tredje diktsamling)

MELK KÅPE SAND MÅPE (2015)
Janne-Camilla Lyster (1981)

Diktene i MELK KÅPE SAND MÅPE handler om å sette verden sammen på nytt. Lysters språk er preget av en radikal varsomhet og åpenhet, som samtidig er en forutsetning for rikdommen som vokser ut av diktene. Gjennom uventede sprang og stillferdige sammenstillinger blir skillet mellom det menneskelige og det ikke-menneskelig reforhandlet. (fjerde diktsamling)

Finn flere lesetips:

Sølvberget

www.stavanger-kulturhus.no

Poesi

ikke.

Ung kvinnelige stemmer

Dette skjer

Ung kvinnelige stemmer

Atlaspunkt (2015)
Maria Dorothea Schrattenholz
(1980)

"Atlaspunkt" er Maria Dorothea Schrattenholz' første bok.

Diktsamlingen er både en evolusjonshistorie og en science fiction-framstilling. Pre-historisk tid, nåtid og en galaktisk framtid er nedfelt i mennesker og mekanikk, kropp og gjenstander, tilblivelse, undergang og gjenoppstandelse. Med et skarpskåret og sensibelt språk tegner Schrattenholz' dikt opp et stort landskap.

Det enkle og det einsame
(2017)
Asta Olivia Nordenhof (1984)

Dette diktverket overskrid dei tradisjonelle skilja mellom forfattar

og person, offentleg og privat, men tek samstundes opp klassiske tema som sorg, kropp og begjær. Brutalt, direkte og med ein stor sans for poetisk timing skildrar Asta Olivia Nordenhof episodar frå kvardagen i notida og frå ein vanskeleg oppvekst. Med ein gjennomført tone veksler ho mellom glede, humor, desperasjon, ømheit, råskap og indignasjon. Nordenhof gir stemme til dei i samfunnet som vanlegvis ikkje blir høyrde, og synleggjer maktstrukturar og handlingar i eit samfunn det er risikabelt å hamne utanfor. Samlinga viser eit levd liv i komprimert form, som taler klart og insisterande til oss alle. Gjendikta av Anna Kleiva.

Ikke. Dette skjer ikke (2017)
Ida Lorien Ringdal (1988)

Dette skjer ikke, sier du om det du nesten ikke kan tro er i ferd med å skje. Litt som barnet som kniper øynene sammen i håp om å være et annet sted når det åpner dem igjen. Litt som den voksne som vet at å være et annet sted ikke nødvendigvis er noe bedre. Du får bare leve med at det er uvirkelig. Å leve.

Unngå øyekontakt (2017)
Nora Aschim (1998)

Selv mord er blant de hyppigste dødsårsakene blant ungdom og unge mennesker. Og

selvmordstanker er langt vanligere enn hva vi liker å tro. I Nora Aschims debutsamling Unngå øyekontakt får vi ikke vite nøyaktig hvorfor den 24 år gamle jenta har bestemt seg for å avslutte livet, men vi blir ønsket velkommen hjem til henne, velkommen inn til de siste dagene. Som er fylt av en større ro enn man kanskje skulle tenke seg. En slags klarhet. Som gjør at diktene ikke bare er lei seg. Nora Aschims debutsamling legger ikke skylden for det bunnløst tragiske som er et selvmord på noen. Den flytter heller inn med og sitter ved siden av en ung jente som av forskjellige årsaker har fått nok av verden og livet og seg selv.

Hvorfor er jeg så trist når jeg er så søt (2016)
Ingvild Lothe (1990)

Ved hjelp av bastante påstander og små, uventede nedslag skaper forfatteren overraskende overganger. Tekstene kan til tider oppleves nesten urimelige i sine utsagn, andre ganger så enkle at det blir hardt og svimlende. Diktjeget pines av sin egen skam og anger, fanget i en tilværelse av apati og isolert sinne. Hvorfor er jeg så trist når jeg er så søt er en usentimental diktsamling, som med letthet beveger seg mellom det humoristiske og et dypt alvor.

Vi står her (2014)
Thea Trøen Bjertnes (1989)

Å skrive dikt kan være en slags kartlegging av seg selv. Både mentalt og geografisk. Du skriver for å finne ut hvor du har vært, hvor du skal og hvor du står. Sammen med hvem. I Vi står her møter vi en ung jente som har hatt et vanskelig og traumatisk forhold til faren sin. Som blir syk og dør. Og hvordan orientere seg på nytt i etterkant? Hvordan lage en ny verden? Hvordan se forskjell på folk som vil deg vondt og folk som vil deg godt? Og hva om det er de samme folka? Som er den unge jentas store skrekk. Som er alle menneskers store skrekk. At vi ikke har noe sted vi er helt trygge. Helt gode. Samme hvor. (Debutant)